

РЕШЕНИЕ

№ 700

гр. Благоевград, 04.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20211210102327 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба подадена от "ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ" АД, със седалище и адрес на управление гр.София, п.к. 1784, район Младост, бул."Цариградско шосе" 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, с ЕИК 175133827, представлявано от Л. Вр., гражданин на Република Чехия и К. Кр., гражданин на Република Чехия, чрез пълномощника адв. Р. Д., адвокат от САК, преупълномощена от АД "Ст., Д. и партньори", със съдебен адрес за призоваване гр.С. ет. Мецанин срещу Д. А. И., с ЕГН ***** с адрес: гр. Б., като е предявен положителен установителен иск - за установяване дължимост на вземане по оспорена заповед за изпълнение - пр.основание чл.422 в. с чл.415 вр. с чл.410 от ГПК

С исковата молба се иска да се признае за установено в правоотношенията между страните, че длъжникът Д. А. И., с ЕГН *****, с електроснабден имот, находящ се в Б., ИТН 300147488692 по издадената Заповед за изпълнение дължи на „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ” АД следните суми:

- Сумата от 377, 57 (триста седемдесет и седем лв. и петдесет и седем ст.) лева - главница за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 07.11.2020 г. до 06.02.2021г.;

- Сумата от 9, 42 (девет лв. и четиридесет и две ст.) лева - законна лихва за забава, считано от 30.12.2020 г. до 26.04.2021 г., съгласно приложената по делото справка за възникнали задължения;

- Законна лихва за забава върху главницата, считано от момента на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение до окончателното заплащане на главницата;

Иска се съдът да се произнесе и по отговорността по отношение на разноските, както и да се осъди ответника да заплати на ищеца разноски за образуване на Заповедното производство по чл. 410 ГПК, както и разноски за образуване на настоящото производство.

Твърди се в исковата молба, че ищцовото дружество се е намирало в облигационни правоотношения с ответника, които се регулират от Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ" АД, които са общоизвестни и са публикувани в редица издания на периодичния печат и съгласно чл.98а

от Закона за енергетиката обвързват всички абонати на енергийния снабдител, без да е необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. Поддържа се, че съгласно тях ищцовото дружество е изпълнило задължението си за доставка на електрическа енергия за периода 07.11.2020 г. до 06.02.2021г., но от своя страна ответникът не е изпълнил задължението си да заплати доставената ел.енергия по издадените фактури.

Сочи се, че „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД е доставчик на електрическа енергия на обособената територия, определена в Приложение 1 към Лиценз. за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция № Л-409-17/01.07.2013г. Дружеството е доставяло на Д. А. И., с ЕГН *****, с електроснабден имот находящ се в Б. с ИТН 300147488692 ел.енергия за периода от 07.11.2020 г. до 06.02.2021 г., за което е издало отделни фактури. В тях са посочени конкретно дължими суми, а именно:

1. Фактура № 293999023 от 15.12.2020г. на стойност 123.06 (сто двадесет и три лв. и шест ст.) лева за периода 07.11.2020г. - 07.12.2020г.
2. Фактура № 295570992 от 14.01.2021 г. на стойност 170.46 (сто и седемдесет лв. и четиридесет и шест ст.) лева за периода 08.12.2020г. - 07.01.2021г.
3. Фактура № 297221002 от 16.02.2021г. на стойност 84.05 (осемдесет и четири лв. и пет ст.) лева за периода 08.01.2021г. - 06.02.2021г.

Твърди се в исковата молба, че така посочените задължения по различните фактури са станали изискуеми, тъй като съгласно Общите условия на договорите за продажба на ел.енергия на „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, абонатът разполага с десетдневен срок за плащане на задълженията за консумираната електрическа енергия през който период от време вземането е ликвидно и изискуемо, а след изтичането на този срок вземането става годно за принудително изпълнение по съдебен ред. Посочва се, че чл.19, ал.8 от Общите условия изрично постановява, че неполучаването на съобщението не освобождава потребителя от задължението да заплати в срок дължимата сума.

На основание чл. 107 от ЗЕ ищцовото дружество е потърсило начин да защити интересите си, като е подало заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в Районен съд РС Благоевград, по което е образувано ч.гр.дело 1188/2021г . Длъжникът е упражнил правото си по чл.414, ал.1 ГПК да подаде възражение в законоустановения срок срещу така издадената заповед за изпълнение на парично задължение, с което оспорва вземането на кредитора, поради което е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Поддържа се в исковата молба, че в съответствие със ЗЕ, ищцовото дружество е издало справка за възникналите задължения, която съдържа всички претендирани фактури, като по всички тях до момента на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение плащане от страна на длъжника не е постъпило.

Сочи се, че общата стойност на непогасения дълг на ответника възлиза към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - на 377, 57 лв. -главница по неплатени фактури, 9, 42 лева законна лихва за забава, считано от 30.12.2020 г. до 26.04.2021г.

Видно от справка от ТР ищецът към настоящия момент е с търговско наименование „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства.

С разпореждане № 962 от 05.10.2021 г. съдията докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпрати до ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

С Определение № 711 от 03.12.2021г. Районен съд Благоевград на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за правната помощ /ЗПП/във връзка с чл.47, ал.6 от ГПК е предоставил правна

помощ под формата на процесуално представителство по гр. дело № 2327/2021г. на ответника Д. А. И., с ЕГН ***** с адрес: гр. Б., като е изискал от АК Благоевград определяне на адвокат, който да бъде назначен за особен представител на последния.

С писмо изх.№ 34/19.01.2022г. на Адвокатски съвет- гр.Благоевград съдът е уведомен, че за осъществяване на правна помощ на ответника е определен адв. А. З. К., към АК Благоевград, вписан под № 6275 в Националния регистър за правна помощ.

С Определение № 68/20.01.2021г. съдът е назначил А. З. К., към АК Благоевград, вписана под № 6275 в Националния регистър за правна помощ, за особен представител на ответника Д. А. И., с ЕГН ***** с адрес: гр. Б. по гр.дело № 2327/2021г. по описа на РС Благоевград до приключване на делото пред всички съдебни инстанции.

Съобщението по чл. 131 от ГПК е връчено на особения представител на 09.02.2022г., като видно от данните по делото в указания срок на 07.03.2022 е постъпил от особения представител на ответника отговор на исковата молба. В същия се поддържа, че предявената искова молба е нередовна, като се иска оставянето ѝ без движение, изразява се становище за недопустимост на иска за обезщетение за забава, оспорва предявените искове по основание и размер, като се иска да бъдат отхвърлени.

Със същия се оспорват предявените искове както по основание, така и по размер. На първо място заявява, че оспорва като цяло твърденията, на които се основава исковата претенция, вкл. твърдяното наличие на облигационни отношения между ищеца и ответника, както и наличието на неизплатени суми за доставка на ел. енергия за посочения в исковата молба период, както и останалите твърдени обстоятелства по иска.

Във връзка с горното, оспорва ползването на ел. енергия от ответника в посочения период, респективно - дължимост на суми в тази връзка. Оспорва, че през посочения период ответникът е живял и е ползвал имота, който се твърди, че е бил електроснабден от ищцовото дружество. Също така оспорва, че се дължат и описаните в петитума на исковата молба суми.

Предвид изложеното счита, че исковата претенция не се доказва от представените с исковата молба писмени доказателства, а процесните фактури сами по себе си не са основание за плащане на посочените в тях суми.

Ето защо, оспорва и вземането по фактури, както и верността на съдържанието им по отношение на отразените в тях: - консумирана ел. енергия, снабдяване с ел. енергия и разпределение на ел. енергия за посочения в исковата молба период.

Оспорва също така представените с исковата молба счетоводна справка за консумация на клиента и справка-извлечение за възникнали задължения и постъпили плащания, както и отразените суми в тях.

На следващо място в писмения отговор се поддържа, че неоснователно се претендират суми за периоди, за които между ищцовото дружество и ответника не е бил налице сключен договор. Тоест, претендират се суми, без наличието на правно основание за това.

Самите фактури, не са доказателство за предоставена услуга и оспорвам същите. Те са издадени от ищеца и не са подписани от ответника.

На следващо място, искът за обезщетението за забава за периода от 30.12.2020 г. до 26.04.2021 г. е недопустим, респ. неоснователен поради факта, че по реда на заповедното производство не може да се предявява искане за издаване на заповед за изпълнение за обезщетение за забава върху вземането за период, преди подаване на заявлението и респ. не може по реда на чл. 422 ГПК да се установява наличието на такова вземане.

С Определение № 450/27.03.2022г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество „ЧЕЗ Електро България” АД, редовно призовано, не се явява законният представител, не се представлява. Изразено е становище в

писмена молба, в която поддържа предявените искове, като се иска уважаването им. Приложен е и списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, редовно призован, не се явява, представлява се от назначения особен представител, който поддържа подадения отговор, оспорва предявените искове, по същество изразява становище за неоснователност на същите. Подробни съображения се излагат в писмено становище.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи, изслушано е заключението по допуснатата и назначена съдебно-счетоводна експертиза, като същото са прието и приобщено към доказателствения материал по делото.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 1188/2021г. по описа на Районен съд – гр. Благоевград, ищецът е подал Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което съдът е издал Заповед № 20/14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е разпоредено длъжникът Д. А. И., ЕГН *****, от гр. Б. да заплати на кредитора „ЧЕЗ Електро България“ АД, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление - гр. София, район „Младост“, бул. ”Цариградско шосе” № 159, бл. ”Бенч Марк”, Бизнес център, представлявано от законните представители Л. Вр. и К. Кр., чрез пълномощника им Адвокатско съдружие „Ст., Д. и партньори”, със съдебен адрес: гр. С., ел. поща: info@lawoffice-sdp.com, представлявано от адв. Р. Д., следните суми: - 377,57 лв. /триста седемдесет и седем лева и петдесет и седем стотинки/ - главница, представляваща общ размер на неплатена цена на доставена електроенергия за периода от 07.11.2020г. до 06.02.2021г. за електроснабден имот в гр. Б., с клиентски номер 300147488692, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /14.05.2021г./ до окончателното погасяване; - 9,42 лв. /девет лева и четиридесет и две стотинки/ - представляваща мораторна лихва върху главницата за периода 30.12.2020г. – 26.04.2021г.; - 63 лв. /шестдесет и три лева/ - представляваща заплатено адвокатско възнаграждение, и - 25 лв. /двадесет и пет лева/ - представляваща заплатена държавна такса.

Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като съдът е указал на „ЧЕЗ Електро България“ АД, с ЕИК: 175133827, че може да предяви иск срещу длъжника за установяване на вземането си по издадената Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в едномесечен срок от съобщаването, като довнесе дължимата държавна такса и представи доказателства, че е предявил иска си в посочения срок.

Видно е, че в законоустановеният едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415 от ГПК на 09.08.2021г., ищецът е депозирал на 08.09.2021г. настоящата искова молба, с която иска да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи сумите, присъдени с издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 1188/2021г. по описа на Районен съд – гр. Благоевград.

Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита с предявения по чл. 422 от ГПК иск.

Предметът на дейност на ищцовото дружество е свързан с обществено снабдяване с електрическа енергия, съгласно Закона за енергетиката след получаването на Лиценз. за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция № Л-409-17 от 01.07.2013г., издадена от Държавна комисия за енергийно и водно регулиране /ДКЕВР/ за срок от 28 години. По делото са приложени Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на “ЧЕЗ Електро България” АД.

Приети като доказателства по делото са Справка-извлечение за възникнали задължения и постъпили плащания, както и Счетоводна справка за консумация на клиенти, издадена на основание чл. 107 от ЗЕ на името на ответника Д. А. И., с абонатен номер /ИДН/- № 160792 и ИТН /клиентски номер/ 300147488692 за обект № 6006433216, находящ се на адрес гр. Б. ,

от които се установява, че от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД за този абонатен номер има издавани както предходни фактури, така и процесните такива.

По делото са приети като доказателства фактури, издадени от ищцовото дружество за консумираната електрическа енергия за електрооснабден обект с клиентски номер 300147488692, с адрес: гр. Б. както следва: Фактура № 293999023/15.12.2020г. за ел. енергия за периода 07.11.2020г.-07.12.2020г. на стойност 123, 06 лв. и срок за плащане до 29.12.2020г.; Фактура № 295570992/14.01.2021г. за ел. енергия за периода 08.12.2020г.-07.01.2021г. на стойност 170, 46 лв. и срок за плащане до 28.01.2021г. и Фактура № 297221002/16.02.2021г. за ел. енергия за периода 08.01.2021г.- 04.02.2021г. на стойност 84, 05 лв. и срок за плащане до 02.03.2021г.

Видно от справка от НБД „Население“ настоящия и постоянен адрес на ответницата е гр. Б.. По делото са приети изискани по искане на ищеца документи от Община Благоевград- справка за подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ с административен адрес гр. Б., ведно с декларациите. Видно от данъчна декларация вх. № 99257/27.05.1998г., подадена от Д. А. И. чрез законния ѝ представител към този момент Н. Ст. И. /доколкото към датата на подаване на декларацията деклараторката е била непълнолетна/ е, че е декларирано придобиването чрез дарение от ответницата като единствен собственик на къща, находяща се на адрес гр. Б. и на гараж. Декларация вх. № 808/06.04.2005г., подадена от ответницата касае декларирането на новопостроена пристройка-сладкарска работилница от 3 лица. Третата приета декларация съдът не обсъжда, доколкото касае декларирането на земя.

За изясняване на обстоятелствата от фактическа страна, по искане на ищеца, съдът е допуснал съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена от вещото лице С. Т.. От приетото заключение на назначената и извършена съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице е установило, че счетоводството на „ЧЕЗ Електро България“ АД е водено редовно по отношение на начислените задължения и осчетоводените плащания по партидата на ответника и че в счетоводството са отразени като задължение за плащане посочените в исковата молба 3 броя фактури. Констатирано е от експерта, че липсва отразяване на извършено плащане от страна на ответника по процесните фактури. □ Според заключението на вещото лице за обект, находящ се на адрес Благоевград, ул. Стара планина № 14 при "ЧЕЗ Електро България" АД е регистриран електромер под партида с абонатен номер /ИДН/- № 160792 и ИТН /клиентски номер/ 300147488692; Партидата е регистрирана в клиентската информационна система на "ЧЕЗ Електро България" АД на името на Д. А. И. с ЕГН *****. По клиентски № 300147488692 има данни за предходни плащания - от 09.06.2010г. Според заключението на вещото лице С. Т. общия размер на задължението на ответника, включващо сбора на главниците и лихвата за забава по всяка една издадена фактура за периода от настъпване на изискуемостта до 26.04.2021г. е 386,87 лева- главница в размер на 377, 57 лв., а размерът на лихвата за периода от 30.12.2020г. до 26.04.2021г. е в размер на 9, 30 лв.

Съдът кредитира заключението на вещото лице по така изготвеното експертно заключение като пълно, компетентно, обективно и обосновано.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Предявените искове с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 288 от ТЗ, във връзка с чл. 286 от ТЗ, вр. с чл. 98а от ЗЕ вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за установяване на паричното вземане са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 1188/2021г. по описа на Районен съд – гр. Благоевград, по което срещу ответника е издадена Заповед № 20/14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, за което кредиторът е уведомен със съобщение, връчено на 09.08.2021г. Исковата молба е подадена в съда на 08.09.2021г., т.е. в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл.

415, ал. 1 от ГПК, за спазването на който съдът следи служебно, съгласно т. 5а от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Разгледан по същество, искът се явява основателен.

За основателността на иска следва да се констатира кумулативната даденост на следните предпоставки: валидно облигационно правоотношение, породено от договор за доставка /продажба/, по силата на който ищецът има качеството на доставчик на електрическа енергия, а ответникът на потребител; реално доставяне на претендираното количество електроенергия от доставчика на потребителя; изискуемост /настъпил падеж/ на вземането, касаещо цената на доставката и неизпълнение на корелативното задължение на потребителя за заплащане на стойността на продадената енергия.

В настоящото производство не се спори между страните, че ищецът „ЧЕЗ Електро България“ АД /с настоящо наименование „Електрохолд Продажби“ ЕАД/ е краен снабдител на електрическа енергия по смисъла на чл. 92, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и като такъв продава електрическа енергия на клиентите си при публично известни Общи условия - чл. 98а ЗЕ. С решение на ДКЕВР № ОУ-059 от 07.11.2007г. са одобрени Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД, изменени и допълнени с Решение № ОУ-03 от 26.04.2010г. на ДКЕВР, като същите са публикувани в централен и в местен всекидневник /посоченото е служебно известно на съда от множеството дела с ищец-ищцовото дружество/ и са действали в процесния период, за който ищецът твърди, че е доставял услугите по снабдяване на ответника с електрическа енергия.

С оглед възраженията на назначения особен представител на ответника, че в процесния период, за който е начислена електрическата енергия с доставчик ищцовото дружество, между ищеца и ответната страна, че не е налице сключен между страните по настоящото производство индивидуален договор за доставка на електрическа енергия, то основният спорен по делото въпрос е дали за процесния период страните са били обвързани от валидна облигационна връзка, в която ответникът е имал качеството „потребител на електрическа енергия за битови нужди”.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от представените по делото Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД, „потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице - собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си”. Тоест Общите условия на „ЧЕЗ Електро България“ АД свързват качеството на един субект на потребител на електрическа енергия, а оттам и на страна - купувач по договора за продажба на електрическа енергия, със собствеността или с вещното право на ползване върху захранвания с електрическа енергия имот /обект/. В чл. 4, ал. 3 от Общите условия е установено изключение от горното правило, като е предвидена възможността потребител на електрическа енергия за битови нужди да бъде и друго лице при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота е представил изрично писмено съгласие, дадено пред продавача или пред нотариус с нотариална заверка на подписа, това лице да бъде потребител на електрическа енергия за определен срок. В този случай за задълженията към продавача собственикът или титулярът на вещното право на ползване е солидарно отговорен заедно с лицето, за което е дал съгласието си.

От анализа на горните клаузи на Общите условия следват два извода: първо, че потребител на електрическа енергия за битови нужди, а оттам и страна-купувач по сключения при Общи условия договор за продажба на електрическа енергия, е физическо лице – носител на вещно право /собственик или ползвател/ на имот, захранван от дружеството – доставчик с електрическа енергия. Второ, че с изгубването на собствеността или на вещното право върху имота /обекта/, захранван с електрическа енергия, собственикът, респ. ползвателят, губи и качеството си на потребител на електрическа енергия за битови нужди, съответно и на страна /купувач/ по сключения при Общи условия договор за продажба на електрическа енергия за този имот.

От страна на ищеца по делото са ангажирани доказателства, че ответника е собственик на процесния имот. В тази връзка съдът констатира от представената по делото данъчна декларация вх. № 99257/27.05.1998г., подадена от Д. А. И. чрез законния ѝ представител към този момент Н. Ст. И. /доколкото към датата на подаване на декларацията деклараторката е била непълнолетна/ е, че ответницата е декларирила собственост-еднолична на къща, находяща се на адрес гр. Б. и на гараж. Видно е, че имотът, който същата е декларирила като собствен е на същата улица, номер, както този, на който ищецът твърди, че е доставял електро енергия. Предвид изложеното съдът намира за неоснователно твърдението на особения представител на ответника, че същата не е собственик на електроснабдения имот.

В тази връзка съдът намира, че по делото е установено съществуването на облигационно правоотношение между страните. На първо място съгласно разпоредбата на чл. 293, ал. 1 от ТЗ за сключването на търговска сделка, каквато е продажбата на електрическа енергия, не е необходима писмена форма. Съгласно чл. 98а от ЗЕ крайният снабдител, какъвто е ищцовото дружество, продава електрическа енергия при публично известни Общи условия. Към процесния период действат Общите условия на „ЧЕЗ Електро България” АД, одобрени с Решение № ОУ-059 от 07.11.2007г. на ДКЕВР. Съгласно чл. 53, ал. 1 от Общите условия същите влизат в сила след публикуването им, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите. В изпълнение на задълженията си на краен снабдител по смисъла на Закона за енергетиката и съгласно Общите условия ищецът е длъжен да снабдява с електрическа енергия всеки клиент, чието съоръжение е присъединено към електроразпределителната мрежа. Нещо повече, от изпълнената по делото съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира изцяло като обективно и безпристрастно изготвена от лице с нужните специални познания и като неоспорени от страните, се установява, че има открита партида на името на ответника за обект, находящ се на адрес Б. с регистриран електромер под партида с абонатен номер /ИДН/- № 160792 и ИТН /клиентски номер/ 300147488692; По клиентски № 300147488692 има данни за предходни плащания - от 09.06.2010г.

Ето защо, въз основа на гореизложеното, съдът намира, че е налице облигационна връзка между страните за доставка на електрическа енергия до обекта, находящ се в гр. Б. с абонатен номер /ИДН/- № 160792 и ИТН /клиентски номер/ 300147488692.

Във връзка с втората предпоставка следва да се изтъкне, че съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в исковия граждански процес /чл. 154 от ГПК/ ищецът е този, който трябва да установи, че за исковия период е доставил претендираното количество електроенергия. Предвид на това е необходимо да бъдат ангажирани достатъчно доказателства за анализираното обстоятелство, които да създават увереност, че последното се е осъществило. В противен случай за съда възниква правото и задължението да не зачете правната последица, свързана с недоказания юридически факт. За да докаже извършване на процесната доставка и съответно да установи количеството консумирана електроенергия от ответника, ищецът е представил 3 броя фактури, счетоводна справка за консумация на клиента и справка-извлечение за възникнали задължения и постъпили плащания. В посочените документи е отразено задължение на ответника за периода от 7.11.2020г. до 06.02.2021г. в размер на 377, 57 лева, касаещо снабдяване с електрическа енергия на имот, находящ се в гр. Б. с ИТН /клиентски номер/ 300147488692.

В тази връзка неоснователно се явява възражението на особения представител на ответника, направено с отговора на исквата молба, за липса на доказателства за доставяне на услугата. За изразходваната ел. енергия съобразно изискванията на Закона за счетоводството, от дружеството доставчик са били издадени процесните по делото 3 броя фактури, които са били осчетоводени в счетоводството на дружеството ищец. Фактурата е свидетелстващ документ, удостоверяващ материализираното изявление в нея, като в конкретния случай се установи и доказа, че посоченото във фактурите количество изразходвана ел. енергия, отговаря на действително потребената такава от потребителя. Без значение е обстоятелството дали фактурите са били подписани от представител на дружеството ползвател на ел. енергия, тъй като съгласно Закона за счетоводството за

редовността на издадената от продавача фактура, това не е необходимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 182 от ГПК, вписванията в счетоводните книги на едно дружество, се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото, като същите могат да съставляват годно доказателство по делото. Установи се от заключението на експерта Т., че счетоводните книги на “ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ” АД, са редовно водени, в същите вярно и точно е отразено действително изразходваното и точно отчетено количество ел. енергия от потребителя. От заключението на в.л. по счетоводната експертиза се установи, че за различен от спорния период в счетоводството на ищеца има открита партида, за доставка на ел.енергия, по които е имало и отразено плащане от ответника, което по косвен път установява наличие на такова по вид, характер и съдържание правоотношение, като твърдяното от ищеца.

Отделно от това няма данни за подавани от ответника до ищеца своевременни възражения срещу начислените му суми. При такива възражения срещу размера на предявения иск и с оглед наличните по делото доказателства – писмени /фактури и справки/ и заключение на съдебно-счетоводна експертиза, следва да се приеме за доказано, че посочените в представените фактури стойности на отчетената електрическа енергия отразяват действително изразходваната такава.

След като в изпълнение на задълженията си по съществуващото между страните облигационно отношение, дружеството доставчик “ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ” АД е изпълнило задълженията си да достави ел. енергия на потребителя, то за ответника е възникнало корелативното задължение за заплащане на потребеното количество ел. енергия. Установи се и се доказва по безспорен начин по настоящото дело, че ответника не е изпълнил задължението си за заплащане на стойността на изразходваната за процесния период ел. енергия. Така според заключението на експерта, на което следва да се даде вяра, стойността на сумата дължима за изразходваното количество енергия за процесния период, към момента на депозирането на заявлението пред съда по заповедното производство, е 377, 57 лв. С оглед на което искът е основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълния предявен размер. Тъй като установителният иск се счита предявен от момента на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение, законната лихва върху главното вземане се дължи от този момент-14.05.2021г.

Съгласно чл. 19 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България” АД, ответникът е бил длъжен да заплаща цената на доставената му електрическа енергия веднъж месечно след края на месеца на доставянето ѝ в период с продължителност 10 дни, като неполучаването на съобщение не освобождава потребителя от задължението да плати дължимата сума в срок, съгласно чл. 19, ал. 8 от Общите условия. Така за всяко от главните задължения по процесните фактури, ответникът дължи лихва за забавеното му плащане от настъпване на падежа на всяка от фактурите до края на претендиращия период на забавата-26.04.2021г., която сума възлиза в размер на 9, 30 лева, съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Предвид изложеното акцесорният иск следва да бъде уважен до размера на сумата от 09, 30 лв. и отхвърлен за разликата над сумата от 9, 30 лв. до претендиращия размер от 9, 42 лв.

По отношение на разноските:

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. постановено по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските направени и в заповедното производство като съобразно изхода от делото разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Ищецът е претендирал разноски в заповедното производство в общ размер на 88,00 лева, от които: 25,00 лева – заплатена държавна такса за образуване на заповедното производство и 63,00 лева – адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден на заплати на ищеца сумата от 87, 97 лв., представляваща сторени разноски в заповедното производство съобразно уважения размер на исковете.

С оглед изложеното, че предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи, като предвид направеното от ищеца искане на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените съдебно-деловодни разноски в настоящото производство, съобразно уважената част от исковете. Видно от данните по делото ищецът е сторил разноски в общ размер на 688, 00 лв., от които 75, 00 лв. /седемдесет и пет лева/ – внесена държавна такса за образуване на исковото производство, 300,00 лв. /триста лева/-депозит за особен представител, 200, 00 лв. /двеста лева/ – възнаграждение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза, 113,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от исковете ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 687, 79 лв.

Воден от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в правоотношенията между страните, че Д. А. И., с ЕГН ***** с адрес: гр. Б., с електроснабден имот, находящ се в гр. Б. с ИТН /клиентски номер/ 300147488692, ДЪЛЖИ НА „Електрохолд Продажби“ ЕАД / с предишно наименование "ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ" АД/, със седалище и адрес на управление гр.София, п.к. 1784, район Младост, бул."Цариградско шосе" 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, с ЕИК 175133827, представлявано от К. Кр., гражданин на Република Чехия, В. Ив. Т. и З. В. Йорд. чрез пълномощника адв. Р. Д., адвокат от САК, преупълномощена от АД "Ст., Д. и партньори", със съдебен адрес за призоваване гр.С. ет. Мецанин следните суми, за които по ч.гр.д. № 1188/2021г. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 20/14.05.2021г., а именно:

- Сумата от 377, 57 лв. (триста седемдесет и седем лева и петдесет и седем стотитинки) - главница за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 07.11.2020 г. до 06.02.2021г., ВЕДНО със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението за издаване на заповедта за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК-14.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата;

- Сумата от 09, 30 лв. (девет лева и тридесет стотинки) - законна лихва за забава, считано от 30.12.2020 г. до 26.04.2021 г., като отхвърля иска за лихва за забава за разликата над уважения размер от 9, 30 лв. до претендирания от 9, 42 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. А. И., с ЕГН ***** с адрес: гр. Б., да заплати на „Електрохолд Продажби“ ЕАД / с предишно наименование "ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ" АД/, със седалище и адрес на управление гр.София, п.к. 1784, район Младост, бул."Цариградско шосе" 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, с ЕИК 175133827, представлявано от К. Кр., гражданин на Република Чехия, В. Ив. Т. и З. В. Йорд. чрез пълномощника адв. Р. Д., адвокат от САК, преупълномощена от АД "Ст., Д. и партньори", със съдебен адрес за призоваване гр.С. ет. Мецанин сумата от 87, 97 лв. /осемдесет и седем лева и деветдесет и седем стотинки/, представляваща сторени разноски в заповедното производство съобразно уважената част от исковете и сумата от 687, 79 лв. /шестстотин осемдесет и седем лева и седемдесет и девет стотинки/, представляваща разноски в исковото производство съобразно уважената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Благоевградския окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на връчване на препис от него до страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____